

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 lutego 1955 r.

Nr 5

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

28 — z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie wstępu na nieruchomości w celu poszukiwania złóż kopalin . . . 37

ROZPORZĄDZENIA:

29 — Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy . . . 38
30 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 1955 r. w sprawie siedziby Sądu Powiatowego w Łapach . . . 44

28

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1955 r.

w sprawie wstępu na nieruchomości w celu poszukiwania złóż kopalin.

Na podstawie art. 21 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1953 r. Nr 29 poz. 113 i z 1954 r. Nr 47, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Decyzję stwierdzającą prawo wstępu na nieruchomości w celu poszukiwania złóż kopalin wydaje na wniosek prowadzącego poszukiwania prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi), na którego terenie mają być prowadzone poszukiwania.

§ 2. 1. Wniosek o wydanie decyzji stwierdzającej prawo wstępu zawierać będzie:

- a) nazwę i siedzibę organu państwowej służby geologicznej prowadzącego poszukiwania, a gdy poszukiwania prowadzi osoba fizyczna — imię, nazwisko i adres tej osoby,
- b) określenie terenu, na którym ma być wykonywane prawo wstępu,
- c) przewidywany okres wykonywania prawa wstępu.

2. Do wniosku złożonego przez organ państwowej służby geologicznej załącza się zaświadczenie kierownika tego organu o konieczności prowadzenia poszukiwań złóż kopalin na wskazanym terenie; do wniosku osoby fizycznej dołącza się zezwolenie Centralnego Urzędu Geologii na prowadzenie poszukiwania złóż kopalin.

§ 3. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) stwierdza w decyzji, że prowadzący poszukiwania ma prawo wstępu w oznaczonym okresie czasu na nieruchomości położone na terenie w decyzji wskazanym, w celu wykonywania czynności poszukiwawczych.

2. Decyzja zawierać będzie pouczenie, że poszukiwania złóż kopalin na terenach pozostających w użytkowaniu lub zarządzie organów wojskowych lub bezpieczeństwa publicznego mogą być prowadzone po uprzednim uzyskaniu zgody właściwych organów wojskowych lub bezpieczeństwa publicznego.

§ 4. Prowadzący poszukiwania złóż kopalin zawiadomi prezydium gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej o uzyskaniu decyzji stwierdzającej prawo wstępu na nieruchomości najpóźniej na 7 dni przed rozpoczęciem poszukiwań.

§ 5. 1. Prowadzący poszukiwania złóż kopalin, przed rozpoczęciem czynności poszukiwawczych, uzgodni sposób i termin wykonania tych czynności:

- 1) z posiadaczem nieruchomości — gdy poszukiwania mają być prowadzone na nieruchomości pozostającej w zarządzie organów kolejowych, lotniczych, łączności, państwowego gospodarstwa leśnego lub rolnego, albo wchodzącej w skład zamkniętego państwowego zakładu przemysłowego lub naukowo-badawczego,
- 2) z organami ochrony przyrody lub zabytków — gdy poszukiwania będą prowadzone na nieruchomości, podlegającej ochronie na podstawie przepisów o ochronie przyrody i o opiece nad zabytkami,
- 3) z okręgowym urzędem górniczym — jeżeli poszukiwania mają być prowadzone na terenach stanowiących okręg ochrony górniczej źródeł mineralnych.

2. Prowadzący poszukiwania zawiadomi właścicieli (posiadaczy) nieruchomości nie wymienionych w ust. 1 o terminie rozpoczęcia czynności poszukiwawczych na ich gruntach.

§ 6. 1. W ramach decyzji stwierdzającej prawo wstępu prowadzący poszukiwania złóż kopalin ma prawo wzniesć na nieruchomościach tymczasowe pomieszczenia oraz wykonać rowy, wkopy i płytkie wiercenia, związane z poszukiwaniem złóż kopalin.

2. Prowadzący poszukiwania nie jest uprawniony do zajmowania budynków.

3. Roboty poszukiwawcze będą prowadzone, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej, przynajmniej w odległości 10 m od budynków, w sposób nie zagrażający

jacy bezpieczeństwu budynków, ich mieszkańców oraz przechodniów.

4. Przy prowadzeniu robót poszukiwawczych na gruntach państwowego gospodarstwa leśnego wycinanie drzew odbywa się pod nadzorem organów administracji leśnej.

§ 7. 1. Roboty poszukiwawcze będą prowadzone w sposób nie powodujący istotnego trwałego przekształcenia terenu nieruchomości. Po zakończeniu robót prowadzący poszukiwania złóż kopalin zobowiązany jest doprowadzić nieruchomości do stanu poprzedniej użyteczności.

2. W przypadku niemożności przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniej użyteczności, jak również w przypadku zniszczenia zasiewów i upraw mają odpowiednio zastosowanie przepisy dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze, dotyczące naprawiania szkód powstałych wskutek robót górniczych.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 stycznia 1955 r.

w sprawie zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy.

Na podstawie art. 10 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

Zaliczki na podatek obrotowy.

§ 1. 1. Podatnicy podatku obrotowego podlegający opodatkowaniu według zasad obowiązujących gospodarkę nie uspołecznioną, którzy:

- 1) prowadzą księgi handlowe,
- 2) wykonują świadczenia wyłącznie na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 3) osiągają obroty ze źródeł powstałych w ciągu roku podatkowego lub ze źródeł sezonowych,

oraz organizacje społeczne podlegające opodatkowaniu według tychże zasad wpłacają po upływie każdego miesiąca kalendarzowego bez wezwania organu finansowego zaliczkę na podatek obrotowy za miesiąc ubiegły w terminie do dnia 15 następnego miesiąca w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

2. Podatnicy wymienieni w ust. 1 obowiązani są złożyć w terminie płatności zaliczek deklaracje według ustalonego wzoru.

§ 2. 1. Podatnicy podatku obrotowego, nie wymienieni w § 1, podlegający opodatkowaniu według zasad obowiązujących gospodarkę nie uspołecznioną obowiązani są po upływie każdego miesiąca kalendarzowego wpłacić bez wezwania organu finansowego zaliczkę na podatek obrotowy za miesiąc ubiegły w terminie do dnia 12 następnego miesiąca w wysokości 1/12 kwoty podatku obrotowego, ustalonego choćby nieprawomocnie za ubiegły rok podatkowy. Jeżeli wymiar za ubiegły rok podatkowy nie obejmuje pełnego okresu dwunastu miesięcy, za podstawę do ustalenia zaliczek przyjmuje się podatek obrotowy obliczony w stosunku rocznym.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej podatek obrotowy za rok ubiegły podatnicy wymienieni w ust. 1 obowiązani są wpłacać bez wezwania organu finansowego

wego zaliczkę w terminie do dnia 12 następnego miesiąca w wysokości zaliczki ustalonej za miesiąc grudzień ubiegłego roku. W przypadku gdy obliczona w ten sposób kwota zaliczek okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia w myśl ust. 1, powstałą różnicę podatnicy ci obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji ustalającej podatek za rok ubiegły.

3. W przypadkach gdy z materiałów, jakimi rozporządza organ finansowy, wynika, że w stosunku do pewnych grup podatników nastąpił lub nastąpi w porównaniu z rokiem ubiegłym wzrost działalności gospodarczej powodujący wzrost obrotów albo gdy zachodzą inne uzasadnione przyczyny, organ finansowy ustala dla podatników tych grup wysokość zaliczek indywidualnie w kwotach uwzględniających te okoliczności i doręcza podatnikom decyzje równocześnie z decyzjami ustalającymi podatek obrotowy za ubiegły rok. Tak ustalone zaliczki podatnicy obowiązani są wpłacać w terminie do dnia 12 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły. Różnicę pomiędzy wynikającą z decyzji kwotą zaliczek, których termin uiszczenia upłynął, a kwotą zaliczek obliczoną na podstawie zaliczki za miesiąc grudzień ubiegłego roku podatnicy ci obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji.

4. Od decyzji ustalającej wysokość zaliczek w sposób przewidziany w ust. 3 przysługuje podatnikowi prawo wniesienia zażalenia w terminie tygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Zażalenie podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym, z tym że zaliczka ustalona w wyniku tego postępowania nie może być niższa od zaliczki, jaka przypadaby do wpłacenia na podstawie ust. 1.

§ 3. 1. W przypadku gdy rozmiar działalności gospodarczej podatnika uległ w ciągu roku podatkowego znacznej zmianie i ustalona zaliczka jest niewspółmierna w stosunku do faktycznie osiąganych obrotów lub gdy zachodzą inne uzasadnione przyczyny, organ finansowy może z urzędu lub na wniosek podatnika raz jeden w ciągu roku podatkowego zmienić wysokość zaliczki obliczonej na zasadach przewidzianych w § 2. Decyzja zmieniająca wysokość zaliczki powinna zawierać dokładną datę, od której zmiana obowiązuje.